

Verzetje

WTC Zijtaart

Najaar 2017

Colofon

Redactie:

André van de Nieuwenhof
Annie van de Nieuwenhof

Samenstelling en lay-out:

Annie van de Nieuwenhof

Tekstbijdrage:

Dirck van der Linden
Anna Lied Poelstra
Marieke Hoekstra
Ria de Klein
Hans van Oosteren
Harrie Wolfs
Wim Vissers
Annie van de Nieuwenhof

E-mail:

Secretariaat: secretariaat@wtcijtaart.nl

Bestuur:

Dirck van der Linden	voorzitter	0413-851636
René Looman	secretaris	073-5498264
Pim Kolsteeg	penningmeester	0413-363335
Hans van Dinter	lid	0413-350058
Annie van de Nieuwenhof	lid	0413-367351

Belangrijke nummers:

Café Zaal Kleijngeld	clubhuis	0413-363638
Maria van Tiel	kleding	0413-340563

Bank	NL38RABO0160803934	
NTFU code		111 0 67
Kamer van Koophandel	dossiernummer	40 21 75 66

Inhoud.

Colofon

Voorwoord

Weekend St. Truiden

Lomitel

Seizoen 2017

In het vizier van de slechtvalk

Herfst

Op de twaalf

De pen

Mount Meru

Fietsenwinkel Veldtoertocht

Skup en riek

Natuurlijk fietsen

In de Maurik

25-10-2017

Zomer in Zeeland

Sponsors

Dirck v.d. Linden

Annie v.d. Nieuwenhof

Annie v.d. Nieuwenhof

Bestuur

Le Loup

Le Loup

Hans van Oosteren

Marieke Hoekstra

Anna Lied Poelstra

Annie v.d. Nieuwenhof

Wim Vissers

Le Loup

Ria de Klein

Annie v.d. Nieuwenhof

Le loup

Beste clubleden,

Voor jullie ligt alweer de najaarseditie van het clubblad "Ons verzetje". Dit betekent automatisch dat het fietsseizoen voor de weg er weer opzit. De winter staat voor de deur en de meeste racefietsen zijn weer omgeruild voor de mountainbikes en crossfietsen. Hiermee zullen door diverse leden verschillende veldtoertochten in de omgeving gereden worden. Ook is er een mooi aantal fietsers die bij goed weer lekker op de racefiets erop uit blijft trekken.

Graag wil ik even terugblikken op enkele activiteiten die we als club hebben mogen beleven.

Als eerste het clubweekend. Afgelopen 22, 23 en 24 september is dit weekend georganiseerd in de Belgische plaats Sint-Truiden. Met in totaal 33 deelnemers, waarvan het grootste deel met de fiets vanuit Zijtaart vertrokken zijn richting het hotel. Al met al een zeer geslaagd weekend.

Zondag 22 oktober stond de koppeltijdrif op de kalender. Het weer was die dag onstuimig. Ondanks dat mochten we 24 deelnemers verwelkomen die het weer trotseerde. Mari, Cor, Hans en Ad hadden door hun prestatie van vorig jaar de eervolle taak een mooie rit uit te pijlen. Wat naar achteraf bleek uitstekend gelukt was. Een mooie tocht rond de dorpen in de buurt van Zijtaart met een afstand 48 kilometer. De winnaars van de koppeltijdrif van dit jaar zijn Pim Kolsteeg en ondergetekende. Mark v.d. Heijden en Johnny v.d. Sanden zaten het verst van hun opgegeven gemiddelde en hebben daardoor de eervolle taak ons komend jaar met een mooie rit te verrassen.

Na de koppeltijdrif hadden we de sluitingsmiddag bij Mari en Phil v.d. Heijden. Phil en Mari hebben we bedankt voor hun gastvrijheid voor dit jaar en we hopen nog vele jaren welkom te zijn. Zoals gewoonlijk hebben we ook de verschillende clubkampioenen gehuldigd. Verderop in deze editie de uitslagen. Allen gefeliciteerd met deze prestatie. Ook hebben we de diverse vrijwilligers en sponsors bedankt voor hun bijdrage. Na dit officiële gedeelte mochten we gaan genieten van een geweldig buffet wat door de verschillende leden uitstekend verzorgd was. We kunnen terugkijken op een geslaagde en gezellige middag.

De Fietsenwinkel veldtoertocht van zondag 26 november was redelijk bezocht. Een deelnemersveld van 300 fanatieke fietsers werd gehaald. Ze konden genieten van mooie routes over de diverse bospaden die perfect uitgepijld waren. Een keurig verzorgde pauze plaats waarna de tocht vervolgd werd richting Café-Zaal Kleijngeld. Alle vrijwilligers bedankt voor jullie bijdrage!

Ik wil via deze weg graag alle leden bedanken voor hun bijdrage in welke vorm dan ook het afgelopen seizoen en ik ga er vanuit dat we komend seizoen ook weer een beroep op iedereen kunnen doen.

Graag zie ik iedereen weer tijdens de snerttocht in januari en op de algemene ledenvergadering in februari.

Verder wil ik iedereen de komende feestdagen een hele fijne en gezellige tijd toe wensen in goede gezondheid.

Tot ziens jullie voorzitter,
Dirck van der Linden

Luckz.nl

Data 2018:

- Snerttocht 21 januari 2018.
- ALV 20 februari 2018
- Start seizoen 18 maart 2018
- Klaver van Brabant 15 april 2018
- Jeugd Fiets Cross 26 mei 2018
- Afsluiting seizoen 21 oktober 2018
- Veldtoertocht 25 november 2018

Weekend St. Truiden.

Vrijdag 22 september vertrokken om 9.00 uur vanuit Zijtaart Rija, Jeanne en Annie voor hun 120 km naar St. Truiden: hotel Stayen. Om 9.30 uur vertrokken de overige 14 fietsers/fietsster voor hun tocht. Na een gezamenlijke pauze in Postel ging de tocht naar St. Truiden. De recreantengroep ging met de auto en deze groep maakte vanuit St. Truiden een fietstocht in de omgeving. De tochten waren uitgezet door de organisatoren: Piet en André. Het was prima fietsweer.

Zaterdag vertrokken er drie groepen voor een tocht in de omgeving. José vd Oever ging wandelen. Om 19.00 uur zat eenieder weer fris en fruitig aan het diner. Zondag na het ontbijt werden de kuiten weer ingesmeerd voor de fietstocht terug naar Zijtaart. Om 17.30 uur waren ook de dames, na wat pech onderweg, weer in Zijtaart.

Een super weekend. Bedankt allen daarvoor!

De ultieme uitdaging!

Lunch pauze: wel lekker in de zon!

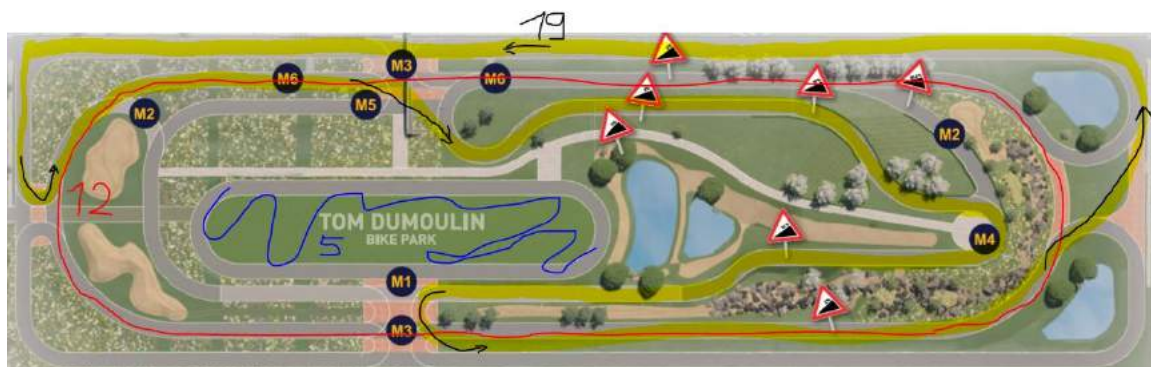
Stadion STVV

Annie van de Nieuwenhof

30 september organiseerden Jacques en Maria Leenders de Lomitel toertocht. De weergoden waren ons niet gunstig gezind en vrijdagavond kregen we de e-mail dat er die zaterdag toch gefietst ging worden. Om 9.00 uur werden we in Echt verwacht waar we getrakteerd worden op koffie en, hoe kan het ook anders, vlaai.

Jacques had voor de heren 2 tochten uitgezet: één van 80 km en één tocht van 120 km. De tochten gingen via Sittard naar het Tom Dumoulin Bike Park. Willy Barten heeft dit, ism Jacques, mogelijk gemaakt. Willy was, via Heijmans, betrokken bij de aanleg van dit park

WTC Zijtaart was vertegenwoordigd door Willy Barten, Jeanne en Piet vd Tillaart, Wim en Ria Vossenbergh, Annie en Leo Engelen en André en Annie van de Nieuwenhof. Verder waren er nog enkele leden van WTC Eygelshoven en bekende Spanje gangers. Ondanks de regen bleef de stemming goed.

De dames fietsten vanuit Echt naar het Belgische Maaseik en via het witte stadje Thorn terug naar Echt. Een mooie tocht van 60 kilometer. Na afloop werden we verrast op een geweldige barbecue.

Jacques en Maria, hartelijk bedankt!

Seizoen 2017.

22 oktober was de afsluiting van het seizoen met de bekende koppeltijdrít en de afsluitende feestmiddag. De koppeltijdrít werd georganiseerd door Mari, Cor, Ad en Hans in samenwerking met André en Gerard voor de tijdregistratie. Er was een mooie tocht van 48 kilometer uitgezet. Ondanks de herfstachtige weersomstandigheden hadden we 10 koppels met in totaal 24 ríjdsters en ríjders, die aan deze activiteit hebben deelgenomen. Zoals afgesproken hebben diegene, die het verst van het opgegeven gemiddelde geëíndigd zijn, volgend jaar de eer om ons te verrassen met een mooie tocht. Deze eer is dit jaar toegedeeld aan Mark van der Heijden en Johnny van de Sanden (27,5 opgegeven en 23,154 gereden). Succes mannen met het uitzetten van de koppeltijdrít van 2018.

Uitslag koppeltijdrít van 2017:

1. Pim Kolsteeg en Dirck van der Linden: 30,1 opgegeven en 30 gereden.
2. Rieky v.d. Heijden, Tinnes Mannes, Willem Giepman en John Zijlmans: 27 opgegeven en 27,17 gereden.
3. Wim en Martien Vissers: 26,9 opgegeven en 26,4 gereden.

Klassement 2017.

Dames:

1.	Maria van Tiel:	2737 km
2.	Truus Verbakel:	2707 km
3.	Annie van de Nieuwenhof:	2547 km

Heren C:

1.	Wim van de Vossenbergh:	2206 km
2.	Tiny Verbakel:	2201 km
3.	Piet Kreeft:	2026 km

Heren A & B:

1.	Martien Vissers:	2466 km
2.	Tinus Mannes:	2341 km
3.	Walter Jans:	2309 km

En na de prijsuitreiking het buffet, wat door de leden is samengesteld.

Een geslaagde afsluiting van
Het seizoen 2017.

Annie van de Nieuwenhof

In het vizier van de slechtvalk!

Woensdag morgen 27 september. Starten het weer, in een groot deel van Oost Brabant grijs door laaghangende wolken of lokaal mist. Uiteindelijk brak later de zon steeds vaker door. Dat speurden wij senioren fietsers die ochtend. Toen we door de rit-uitzetters Wim Vossenbergh & Jan v/d Elzen en Leo Engelen in de vroege morgen. De Kazematten rit, Peel- Raamstelling met de A- B en C -ers over verschillende fietspaden langs de Raam, door Mill- Wilbertoord en Elsendorp fietsten. Om kazematten in verschillende types te zien, zoals B- kazematten, S- kazematten, en het stekelvarken type (3 schietgaten). De voor me, fietsende Willem Giepmann, merkte opeens op? Harrie, vandaag heb ik genoeg "Bunkers ", gezien. Het wordt nu toch langzamerhand tijd voor de kof-fie...! Willem, heb je direct aan het begin, toen we fietsend over het tracé van het " Duitslijntje ", die " Asperge versperring "... gezien? Aankomen in " De Dompt " voelt als thuiskomen, door de gastvrouw Angela. Bij gestaan door haar man die het melkkoeienbedrijf van 200stuks beheert. We onderhouden ons, in het ruime " Schaftlokaal "dat nu fungeert als ontvangstruimte. Lang niet gezien "Wim Vissers " ??? Dat klopt, Ik ben 3 weken aan de andere kant van de wereld (Zuid-Afrika) ga rondneuzen!! Wat hebben we in ons kikkerlandje, vele zaken netjes voor elkaar!Waar is Willem v Doremalen? Hij is onderuit gegaan,... Bart! Gelukkig heeft hij, God zij dank, wat last van pijnlijke spieren in zijn rug..... En, Wim Vossenbergh...hoe was het fietsweekend in St Truiden!!!.. André en Piet hadden als van ouds, alles perfect geregeld! Ze zijn zelfs over de Muur van Huy gefietst! Och waarom niet, merkte Andre op,... we zijn toch op een boogscheut in de buurt. Mari Burgt,... ik hoor dat je goed wegkwam...ja Jan, alleen mijn achter derailleur heeft een tik gehad!... Ad Donkers, zag te laat.... die verhoging langs de kant van de weg... Hoi Gerard Sas,... ik wist niet dat je je aansluit bij de C-ers... merkte Wim Vossenbergh op! Je ziet Wim, het blijft toch trekken!...Het in clubverband fietsen !! Zeg Ton Rietbergen, hoe verloopt de kunst cursus! Piet hij zit vol! Zo ging het op deze mooie herfst morgen..... Het geroezemoes op, en neer. Na twee koppen koffie!! Sommige senioren, zagen bezweet uit door de hoge temperatuur van 28 graden! Zij trokken zelfs, (A-ers) hun ritsluiting van de shirts open. En genoten op het terras, in de schaduw van één kastanjeboom. De laan van kastanje bomen, was altijd indruk wekkend. Maar ze zijn alle gesneuveld aan de " Kastanje bloeding ziekte ". Momenteel ziet de opritlaan kaal uit. Behalve die ene voor het terras. Zeker een van de laatste Mohikanen, merkt Harry Kalis op!!

De imposante Annehoeve op de Dompt uit 1910!

Gebouwd in opdracht van dhr. S.C. Van Muschenbroek uit Baarn. Zijn zoon Felix, wordt in 1915 directeur van Landbouwmaatschappij De Peel. In 1916 worden omliggende Peelgronden (250 Ha) ontgonnen met een uit Duitsland afkomstige stoomploeg. Begin vorige eeuw (1915—1918). Het was in die tijd een enorme ontginningsboerderij. De veestapel bestond uit 2 stieren, 91 koeien, 13 paarden, 11 veulens en 145 varkens. Om alles te runnen, zijn 55 mensen in dienst?

Annehoeve

Maar voor onze groep de B-ers, ging de fiets route over Volkel, naar de Middenpeelweg, om naar de Udensedijk. In de Koestraat (Mill) de Kaze-matten aan de Raam kilometers lang over het grint/zand + leem/pad te volgen! Na passeren van Wilbertoord, leiden Wim ons via de Tweede Stichting ? Daar de rit 75km is, nam Wim ons ook even mee door Boswachterij St- Anthonis. Om uiteindelijk op het fietspad naast de N272, voorbij Bronlaak te fietsen!

Het was een buitenkansje voor de Twentse bankierstelgen Adam en Jan Berent Roelvink. Streekgenoot en goede bekende Abraham Ledeboer had al eerder voor een spotprijs 1200 hectare woestenij in de Peel gekocht, het latere Landgoed De Stippelberg. De gebroeders Roelvink verwierven voor weinig vele hectare onontgonnen grond op de grens van toenmalige gemeenten Oploo, Gemert, Bakel en Milheeze. Het Landgoed De Groote Slink, werd naar wens van Adam in Engelse landschapsstijl aangelegd. Het hoger gelegen en drogere Bunthorst kreeg op verzoek van Jan- Berent een sobere en strakke indeling. De overgang van negentiende- eeuwse romantiek en de twintigste-eeuwse zakelijkheid is op weinige plekken zo tastbaar als in de Groote Slink- Bunthorst. Maar er is meer dat het bosrijke " dubbelgoed " bijzonder maakt. In 1948 schonk Adam 's dochter Willy de villa van haar vader aan de Stichting Bronlaak. Bronlaak is een woon- werk gemeenschap op antroposofische basis voor mensen met een verstandelijke beperking. De overige delen van Groote Slink en Bunthorst zijn nu in bezit van Stichting Brabantslandschap. Iets verder voorbij de kruising Stotershutweg, zag ik aan de linkerkant in wit marmer het Monument C. Wintermans.

Op deze plaats is in 1944 dhr. C. Wintermans, de directeur van de Co-öperatieve Zuivelfabriek "De Een-dracht " in Gemert, omgebracht door de SD, als vergelding voor een uit de hand gelopen en mislukte roofoverval en moord op slager Theeke Verstoppen door ondergronds verzet.

Na de pauze: Rotonde oversteken naar kapelletje van Christoffel, nemen we het fietspad naast de Middenpeelweg, kijk!!! Wim wijst met zijn rechterhand naar zijn geboortehuis. Aan onze rechterhand ligt Landgoed Cleefswit, met een jachthut. Deze hut is van oorsprong een pakhuis geweest welke later in gebruik is genomen als jacht hut en onderkomen van de boswachter. Deze jacht hut verkeert tot heden in originele staat. In 1956 werd het landgoed verkocht aan Dhr. en Mevr. Frowein. De houten villa werd afgebroken en vervangen door een stenen villa, bestemd als tweede woning. Mevrouw Frowein was van adel en de familie was bevriend met ons koningshuis. Jaarlijks werd er op Cleefswit tijdens het wildseizoen een drijfjacht georganiseerd waarbij Prins Bernhard meerdere malen aanwezig was. (het energie bedrijf PNEM, voorzag dat de notabelle het aan energie niets ontbrak) door mijn werk kwam ik in contact met Bo- Bo's?? In mijn PNEM tijd, rond de Peel! Na het overlijden van Dhr. Frowein werd het Landgoed verkocht aan de huidige eigenaar Maatschappij van Westland.

Iets verder aan de linkerzijde van ons, passeren we: Het gehucht " De Vossenbergh " met een tweetal huizen en een schooltje. Het Protestantse kerkje zou je hier niet verwachten in de overwegend katholieke Peel. Maar vanwege de eerste ontginning van de Peel in 1894. Werden de werken uitgevoerd door mensen die uit Noord Nederland kwamen. En moesten kerken in verafgelegen Protestantse kerken te Boxmeer of Veghel. In 1980-1981 is de kerk vernieuwd. Het is een modern en heel rustiek, klein kerkje!

Na 1km verder, gaat de groep Doctor De Quayweg in. Lek..lek, Wim Visser heeft achter lek. Met de wind in de rug, zien we in de verte De Mortel. Voorbij het beeldbepalend element in het landschap. Is de 127.7 meter hoge mediators van Altion en lieten ons bescieden! Sinds 2005 broeden er jaarlijks slechtvalken op deze "Wortel van De Mortel ", op de Grotelse Heide.

De slechtvalk behoort tot de grootste valken.

Wetenschappelijke naam: Falco Peregrinus

Snelheid: 390 km/h (Maximum, Volwassen)

Spanwijdte: 74 – 120 cm (Volwassen)

Lengte: 34 – 58 cm (Volwassen)

Nestgrootte: 3 – 4

Gewicht: Vrouwelijk:0,7–1,5 kg (Volwassen),
Mannelijk: 0,33 – 1 kg (Volwassen)

De naam Grotelse Heide herinnert aan de uitgestrekte vlakte die de dorpen Bakel en De Mortel van elkaar scheiden. De vochtige heide aan de boorden van de Esperloop is deels beplant met loofbomen en grove den- nen of geschikt gemaakt voor landbouw. Het afwisselende decor van hei- de, bos en akkers maakt Grotelse Heide tot een aantrekkelijk fietsgebied. Heidebeken als de Esperloop dat door zijn kronkelende bedding stroomt, heeft een roestbruine kleur. Dat komt omdat de Esperloop gevoed wordt door oeroud, ijzerrijk grondwater. Dat wringt zich een weg naar boven via een geologische breuklijn, de Peellandbreuk.

Lel...lek. Wie is nu aan de beurt? Weer Wim! Na deze onderbreking, ging Wim Vossenbergh met de groep rechtsaf de Gemertseweg op. Wachten... wat..nu weer!! Wim Vissers heeft weer lek!! We gaan naar industriege- bied " De Bemmer ", pas op... paal... en nog een paal. De groep schrok van een harde klap, en daar lag Mari Burgt. Na enige tijd,..... jongens pak me op,...Mari je bloed achter je hoofd. Wat heb ik geluk, met die val- helm. We gaan verder,....is mijn fiets in orde! Die heeft niets geleden. Ma- ri, we gaan samen naar je huisarts, zegt John....zal wel hechten...worden, merkte Ton v Dijk op. Oud vel, hecht moeilijk, dacht ik in mijn eigen.

Le Loup.

Herfst.

Als de snert op het vuur staat te dampen, het aroma dat trekt door het hele huis, en als moeder de stampot gaat stampen, is het feest rondom moeders fornuis.

Als de bijen niets meer kunnen vinden en chagrijnig hun taak hebben neergelegd, krijgen lelie, lavendel en linde, tot de lente hun baan opge- zegd.

Als koebeesten gaan naar hun stallen en 't wordt stilaan wat stil in de wei.

Als de mensen weer dassen gaan dragen, en je file moet staan bij de dro- gist, je de kou aan je vingers voelt knagen, wordt het herfst, tijd voor 'n trappist!!!

Le Loup.

Op de twaalf

Hans van Oosteren

Sinds wanneer fiets je bij WTC Zijtaart en bij welke discipline?

Ik fiets bij de WTC sinds het jaar dat ik Abraham zag (2005); de een koopt een motor of iets anders, ik koos voor een race-fiets!

Hoe vaak train je per week?

Eigenlijk altijd wel twee keer (woensdagochtend en zondag of zaterdag). Soms ook op maandag of vrijdagmiddag met de Doordeweekserijders (Jo, Ties, Richard, Jan & Jan, Bert).

Heb je enig idee hoeveel km je per jaar fietst?

Ongeveer 8.000 km per jaar.

Heb je nog andere hobby's?

Nauwelijks, ik lees echter ook wel graag, maar dat komt er vaak alleen maar in de vakanties van.

Heb je een bepaalde uitdaging?

Ik wil heel graag ooit de route naar Santiago de Compostella eens fietsen.

Wat is tot nog toe je grootste prestatie of mooiste herinnering?

De mooiste herinneringen zijn de fietsweekenden van de club, waarin we met z'n allen lekker sportief en ontspannen op pad gaan. Daarnaast waren de buitenlandtripjes met Jan van E. en Boy een belevenis en een sportieve uitdaging.

Heb je ook nare herinneringen aan een fietstocht?

Drie weken ziekenhuis bij Milaan – San Remo (2014) met zeven gebroken ribben, klaplong en hersenkneuzing, nadat een peletonrijder in mijn stuur kwam. Zo'n val (met de nasleep) wens ik niemand toe!

Welke eisen stel je aan je fietsmateriaal?

Degelijk, sterk, kwalitatief goed materiaal (titanium) en gemakkelijk te onderhouden

Heb je met je werk ook met fietsen te maken?

Als leraar Aardrijkskunde (oorspronkelijk) ben je altijd geboeid door landschappen en weertypen. Een tochtje door de Kempen, over dijken langs Maas en Waal betekenen dan extra genieten.

Er is bij WTC Zijtaart een activiteitenkalender, wat voor taak heb jij op je genomen?

Zitten aan de kassa bij Zijtaart Biedt Meer.

Steek je veel tijd in deze taak of taken?

Nee hoor, een ochtend per jaar.

Als er iets bij de club zou moeten veranderen, wat zou je dan veranderen?

Helemaal niets, het is vooral knap hoe zo'n klein dorp zo'n gezellige en drempelloze club kan onderhouden. Laten het alsjeblieft zo houden!

Herveld.

Op zaterdag 29 juli werd door WTC voor de 11e keer de tocht naar de Museumboerderij Den Tip gehouden.
We werden weer ontvangen met heerlijke appelflappen uit de eigen keukens. Op naar het volgend jaar.

Beste clubgenoten,

En toen was de pen voor mij!

Marieke Hoekstra

Ongeveer 10 jaar geleden ben ik begonnen met wielrennen in clubverband, bij TWC Volkel. Na een aantal jaren fietsen bij TWC Volkel kreeg ik een blessure waardoor het fietsen op een laag pitje kwam te staan. Dankzij een goede fysiotherapeut herstelde de blessure en vond ik het tijd worden om weer fanatieker te gaan fietsen. Inmiddels was ik verhuisd naar Veghel en besloot op zoek te gaan naar een fietsclub in de omgeving van Veghel. Het werd WTC Zijtaart en dat is een goede beslissing geweest!

In april 2016 ben ik lid geworden van WTC Zijtaart. Het eerste jaar heb ik met de dames meegefietst en afgelopen jaar vooral met de B-groep. Het fietsen bevalt me erg goed. En hoewel het vroege opstaan op zondag ochtend niet altijd meevalt, geniet ik enorm van het fietsen en de mooie tochten! En achteraf is het vroege opstaan altijd meer dan de moeite waard geweest!

Geboren uit Friese ouders heb ik op meerdere plekken in het land gewoond: ter wereld gekomen in Eindhoven, opgegroeid in Bakkeveen (Friesland), gestudeerd in Utrecht, gewoond in Odiliapeel en nu neergestreken in Veghel. Dankzij mijn achternaam wordt ik nog vaak aan mijn Friese roots herinnerd J.

In het dagelijks leven werk ik bij MSD-Animal Health in Boxmeer als (varkens) dierenarts.

Samen met mijn hond en kat woon ik in een fijn huisje op de Bunders in Veghel, dit bevalt goed. Naast wielrennen vind ik het leuk om in de wintermaanden te mountainbiken. En om wat meer mensen te leren kennen in Veghel (en omdat ik tennis leuk vindt), ben ik lid geworden van Tennisclub Frisselstein. Ook wandelen met hond doe ik graag. Het liefst ben ik zoveel mogelijk buiten!

Ik wens iedereen voor het komend jaar weer heel veel mooie fietskilometers toe!

Groetjes, Marieke

aan **Marco Breedveld.**

Verslag van een missie naar het Mount Meru ziekenhuis in Arusha –Tanzania

Afgelopen augustus ben ik samen met een collega Margriet van der Weel (verloskundig echoscopist)en Nancy Jongsma (correspondent) naar het Mount Meru Ziekenhuis in Arusha –Tanzania geweest om met onze Stichting Mount Meru scholing te geven en daarbij een echoapparaat aan het ziekenhuis aan te bieden . In Tanzania is de moeder- en kindsterfte voor, tijdens en na de bevalling één van de hoogste van de wereld. Met een echoapparaat kan op een veilige en simpele manier belangrijke informatie verkregen worden waardoor een bijdrage geleverd kan worden aan het verbeteren van de moeder- en kindzorg .

Met wervingsacties van vrienden, een sponsorloop, verkoop van eigen gebrouwen bier, trainingen aan verloskundigen, de opbrengsten van feesten ,een fietstocht voor de WTC dames en paar grote donateurs is de 12.000 euro ingezameld om een draagbaar echoapparaat te kopen.

In een speciale rugkoffer waarin het apparaat geleverd werd, ging het apparaat mee naar Tanzania als handbagage om kosten te besparen. Na de officiële overhandiging , waarbij onder andere de gouverneur van het 1,3 miljoen inwoners tellende district Arusha aanwezig was, werd het apparaat getoond aan de medische staf.

Tijdens de daarna door ons gegeven trainingsdagen waren er verloskundigen, radiologen, kinderartsen en anderen om met het nieuwe apparaat te oefenen. Een aantal daarvan waren zeer goed geschoold en begonnen al snel in het Swahili de eerste kneepjes van het vak over te dragen aan hun Tanzaniaanse collega's.

Al met al hele bijzondere, inspirerende dagen waarin we kennis konden uitwisselen en waar we zagen dat het echoapparaat op een hele goed plaats terecht gekomen is. In Tanzania beseft men ook dat het sterfte cijfer van moeder-en kind uitsteekt t.o.v. andere landen. De Stichting Mount Meru is bezig met een nieuwe hulpvraag en om lokale verloskundigen te ondersteunen.

Wie weet organiseren we volgend jaar een sponsor fietstocht voor de hele club!

Voor meer informatie zie: www.stichtingmountmeru.com

Anna Lied Poelstra-Sanders

Van de site:

Op zondag 26 november 2017 organiseren wij de populaire MTB-tocht **"De Fietsenwinkel Zijtaart - veldtoertocht"**.

Iedereen die graag fietst en in het bezit is van een MTB-fiets of veldrit-fiets en helm kan deelnemen aan deze tocht!

Route: onverhard, afwisseling van brede paden en technische Singletracks.

Drie afstanden: 32km, 44km en 53km.

Pijlen: Alle routes zijn eenvoudig te volgen middels duidelijke pijlen in plaats van linten.

Reacties van deelnemers voorgaande jaren!!

Heel mooie afwisselende route. Super georganiseerd. Echt lekker gereiden en met die pijlen hoef je echt na te denken. Vooral de afwisseling is leuk tussen technische en heel snelle stukken. Vooral bochtenwerk bij singletracks is heel leuk. Ik rij regelmatig ook in deze bossen, maar toch weer nieuwe mooie paden gezien.

De tocht gaat voor het merendeel over onverharde brede paden en singletracks door de bossen van het Lijnt, Mariahout (extra lus 53km), Vressel (extra lus 53km), Moerkuilten, Eerde (44 en 53km) en Logtenburg. Over vaste mountainbikeroutes, unieke paden en verbindingroutes uitgezet door de leden van WTC Zijtaart. Ook dit jaar worden er foto's gemaakt van (bijna) alle deelnemers welke u binnen enkele dagen gratis kunt downloaden van de website **www.wtczijtaart.nl**

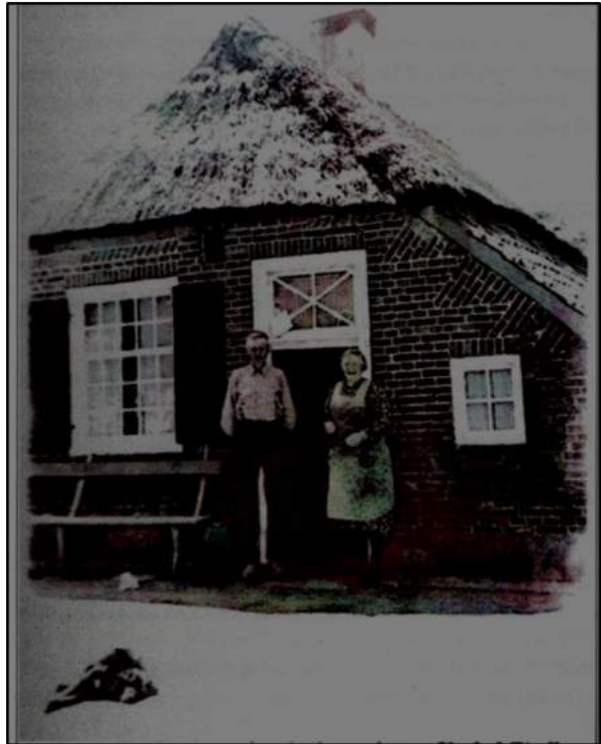

Nog meer foto's op de site van WTC.

Skup en riek

Wie kent dit oude huisje nog? "Skup en riek" dat van 1793 tot 1956 aan de weg van Veghel naar Rooi stond (nu Biezendijk). Oudere Veghelaren kunnen het nog weten. Het huisje stond vrij aan het begin van de weg Veghel/ Rooi. Vóór dat de Zuid-Willemsvaart werd gegraven liep de verbindingsweg van Veghel naar Rooi dus zuidelijker dan de in 1825 aangelegde weg over de ophaalbrug bij de sluis en het voormalige restaurant van Willy den Ouden (dat is ongeveer waar nu de Rembrandtlaan bij het kanaal uitkomt).

In de oorlog is deze ophaalbrug door het verzet opgeblazen en vervangen door een noodbrug. In de volksmond "hoogbrug" genoemd, van wegen de steile stijging. Daarvóór liep dus de weg naar Rooi via de Leest, de Biezendijk, Laarsweg, Koeveering en Eerschot. Langs de knoptoren kwam men destijds in het centrum van Rooi.

Het huisje zal door de meeste automobilisten vanaf de begin jaren 50 (van wegen het toenemende autoverkeer) al niet meer zijn opgevallen. Toch heeft het huisje een interessante geschiedenis. Pal voor het huisje stond een waterput, voerlui uit Oss, Uden en andere plaatsen uit Oost Brabant lieten daar hun paarden drinken alvorens de tocht naar bijvoorbeeld Lieshout, Eindhoven, Nuenen of verder Brabant in voort te zetten.

Het piepkleine boeren arbeidershuisje met strooien dak ging schuil onder een grote lindeboom. In het bovenlicht van de voordeur was een gekruiste schop en riek aangebracht. Ene Johannes Heesakkers heeft het huis in 1792 laten bouwen. De eerste bewoner van het huisje was volgens het register: van den Brand, die woonde er tot 1798. Daarna ging het huisje via vererving naar Philip Heesakkers. Door verdere vererving kwam het in bezit van zijn kinderen, die het weer doorverkochten aan Jonkheer Josephus de Kuijper. In 1848 verkocht die het weer door aan Jonkheer F.J. Rijkckevorsel. In 1955 kwam het in bezit van mevr. v.d. Ven-Hurkmans, niet veel later is het gesloopt.

Wim Vissers

Natuurlijk fietsen, in de Meijerij!

Fietsen, wandelen, buiten zijn, veel mensen maken op die manier het hoofd leeg. Lijkt me heerlijk, alleen gebeurt bij mij vaak het omgekeerde. Vooral bij fietstochten van ons senioren, schiet mijn brein in een soort opruim modus en kom ik overal in de bovenkamer vergeten "bestanden" tegen, over het algemeen muziek. Waarvan de modus op "repeat" staat. Zo is het repertoire van André Hazes guilty pleasure uit mijn tachtiger jaren tijd en diep verstopt in de grijze cellen onlosmakelijk verbonden met een tocht door de Kampinase Heide. Fietste ik met Simon & Garfunkel (The Sound of Silence). De song uit 1965, vertelt over het onvermogen van mensen om met elkaar te communiceren, tijdens een senioren fietsrit door de Deurnse - Peel! En zong Edith Piaf (Non ne regrette rien), me door het Zuid- Limburgse Heuvelland. Toch maar eens ingedoken en er zijn meer mensen die hier last van hebben, het verschijnsel heeft zelfs een naam: Oorwurm bij muzikanten en vrouwen komt het vaker voor, ik ben geen van beide. Help, je natuurlijk denken ideaal: Ideaal scheelt weer een koptelefoon in achterzak van je fietsjack. Je zou toch denken dat dit tijdens een fietstocht geen problemen is. Maar ik als conservatieve fietser, vind fietsen met oortjes "ondingen". Ik wil graag het geluid van verkeer horen! Ook het geluid, als iemand je voorbij fietst. Zelfs ook als je de bordjes van de knooppunten volgt. Maar zodra ik lekker doortrapt op de fiets en mijn cadans vind, neuriet Hazes met zijn verliefdheid alweer over mijn lippen. Soms denk ik weleens dat mijn been tempo de ideale match vormt met het ritme van de Amsterdamse volkszanger. Mijn nacht merrie met Dré tussen de oren 90.000km in het zadel. Ik begin er niet aan. Maar toch zijn er ook bij onze WTC-fietsclub een aantal harde bikkels? Die op jaarbasis makkelijk fietsen tussen de 15.000 – 28.000 km.

Waarschijnlijk zijn ze, geïnspireerd door de klassieker "Reis rond de wereld in 80 dagen" van Jules Verne! Maar in onze mooie fietswereld, zijn er ook fiets fanaten? Die nergens voor schrikken: Welnu, ook zo een! Is de Schot Mark Beaumont, hij heeft het wereldrecord- zo snel mogelijk rond de wereld te fietsen een tikkeltje scherper gezet. Tot vandaag was het 123 dagen! Beaumont klaarde de 29.000kilometer lange klus in 79 dagen! En verbeterde het vorige record met enkele slordige 44 dagen. Zijn project heeft ongeveer 500.00 Euro gekost, de voorbereiding nam 2 jaar in beslag. Hij gebruikte twee volgwagens, en nam 6 begeleiders mee. Op 2 juli jl. te Parijs, begon Mark aan zijn monsterrit. Volgens schema moest de 34 jarige tussen 300 tot 400km twee maanden lang fietsen. Om 3.uur 30 stond hij op, en begon voor de zon op kwam aan zijn dagelijkse rit. Na de negende dag, in de buurt van Moskou, viel hij door een ("Schlagloch") kuil in de weg! Bezeerde zijn ellenboog.

De fietswegen in Rusland bestaan uit grind, en zijn zeer hobbelig. Waar- door hij veel last van zijn pijnlijke ellenboog ondervond. Hij was blij, om in China over perfecte fietspaden te fietsen. In Nieuw- Zeeland moest hij zich door het winterse koude weer heen bijten. Compleet uitgewoond was hij door de eindeloze Prairie in de USA. En in de Rocky Mountains moest hij vier dagen vechten tegen de heftige tegenwind. Dat was voor mij een mentaal gevecht.... Opgeven om de donder niet!!

In 78 dagen en 14 uren+ 40 minuten. Legde hij af 29.019km. Met een gemiddelde afstand van 370km per dag. Kijk en beleef zijn fietskilome- ters www.artemisworldcycle.com

Dan lees ik liever de wereldfiets verhalen van stoere vrouwen als Isa Ol- sen en Mirjam Wouters. Waanzinnig mooie fiets avonturen. Je vindt ze op Mirjams blog: [HTTPS: // CYCLINGDUTCHGIRL.COM](https://CYCLINGDUTCHGIRL.COM). Je kunt ook Isa Olsen volgen www.ithala.im

Maar onze wielclub, heeft een aantal sterke - wilskrachtige – en spor- tieve vrouwen. Die op gebied van prestaties vaak wedijveren met de mannen/ senioren! Voor een beetje regenweer, blijven ze ook niet thuis. Dat constateer ik vaak op zondag maar ook op woensdag. Omdat het aantal kilometers voor ons, iets meer is voor de koffiepauze. En de fiets trajecten meestal naar hetzelfde doel lopen, kan het voorkomen dat ze voor ons zien fietsen " een oranje/blauwe groep ". Zijn het de A- B's of toch.... onze fietsende vrouwen. Bij het passeren..... voel je... ze hebben toch behoorlijk de gang erin. Dan denk je het zwakke geslacht!!!.....

Succesvoller dan onze voetballers? Zij winnen op talent maar ook op wils- kracht. Waarmee ik ook wil zeggen: Het vrouwen fietsen op internatio- naal niveau is zeer hoog in Nederland. Kijk naar, het laatste WK in Ber- gen: Annemiek van Vleuten wint de tijdrif voor vrouwen met een gemid- delde van 43.899km/h over regen+ heuvelachtig parcours. De wegwed- strijd werd eveneens gewonnen door Chantal Blaak met 37.193 km/h. En het Sunweb vrouwen team (NED) wint de ploegen tijdrif in 45.789 km/h. Met twee maal goud en eenmaal zilver- keerden de vrouwen terug. Dat al begon, in 2013 te Florence. Toen won Marianne Vos de wegwedstrijd, en Ellen van Dijk won de tijdrif. In Bergen speelde onze vrouwen kat en muis met de concurrentie. Vooral door het uitstekende team werk. Mag je dan zeggen, dat deze vrouwen een sterke generatie is. Kan ik dan ook zeggen, voor onze WTC-fietsende vrouwen, met een vleugje oranje in hun club shirts. Dat talenten zich aan dienen via wielclubs zoals wij? Blaaks Titel ist ein Paradebeispiel für die beeindruckende Qualität im ka- der der Niederländerinnen- aber vor allem für die diesmal funktionierende Teamarbeit.

Bekende namen als Leontien van Moorsel- Marianne Vos en ook Keetje van Oosten- Hagen, geven de toon. Trekt ieder fietsende vrouw zich daar aan op? Of is het... ook voor de WTC –vrouwen. Waar ik hoe langer en meer respect en bewondering voor krijg. Stel in het algemeen, al rij- den ze " slechts" zeventig kilometers, koers is altijd koers en wie ooit al eens een rugnummer opspeldde....weet dat je in de koers nooit iets ca- deau krijgt. Veelvoudig schaatskampioen Sven Kramer in De Telegraaf: "Als winnen makkelijk was, deed iedereen het wel ". Geniet van de kerstdagen, geniet van de fiets in 2018!!

Le loup.

In de Maurik.

Wat je al niet tegenkomt tijdens een WTC-tocht op woensdagochtend.

Ria de Klein

25 oktober 2017.

We werden gastvrij ontvangen bij Carla en Piet Munsters in Oirschot.

Zomer in Zeeland.

Mijn vakantie zit erop. Een week in het Duitse Boppard (een leuk toeristendorpje) vlakbij Koblenz, en een weekje Zeeland, de provincie die me zeer dierbaar is, hoewel ik er de laatste jaren weinig ben geweest. Twee fantastische weken. Bijna altijd prachtig weer.

In Zeeland bivakkeerden we in een hotel aan de rand van Middelburg, de stad waar mijn ouders in de zomer van 1939 hun drie dagen durende huwelijksreis doorbrachten. Verder bezochten we onder meer Domburg en lunchten daar uitgebreid op het terras van het vermaande Badhotel. Lang geleden dat de garnalen- en groente kroketjes ons zo lekker smaakten. Hulde aan de kok!

In Vlissingen wandelden we over Boulevard Bankert. Ooit lagen daar start- en finish van de amateur wielerklassieker " Ronde van Zeeland ". Als jong amateur wielrenner nam ik deel aan deze wedstrijd (1963) In het kader van uitwisseling, tussen meerdere wielerverenigingen in Nederland. Want alle bekende amateur wielerklassiekers, werden in die tijd, georganiseerd door meestal grote provinciale wielerverenigingen. Die meestal ook de beste wielrenners voorbrachten. In deze periode was ik lid van TWC-Maastricht. Waardoor wij met zes amateurs van TWC- Maastricht, deelnamen aan deze klassieker. De organisatie berusten op de enige Zeeuwse wielervereniging "Theo Middeldkamp". Wie de koers won weet ik niet meer. Het zal vast wel Jan Raas zijn geweest.

Daar de TWC-Maastricht, in die tijd over meer dan 240 wielrenners bestond: adspiranten-nieuwelings-amateurs en beroepsrenners. Had deze vereniging een bekende naam, binnen fietsend Nederland maar ook over de grens!

Met de heuvels in wijde omgeving, zijn ze bij uitstek geschikt om te trainen. Waardoor regelmatig aan het bestuur verzoeken werden gericht zijn er clubleden, die onderdak geven voor wielrenners buiten de provincie Limburg. Voor een week of over een langere periode, om hier te trainen! Omdat ik uit een sportieve familie stam, en mijn ouders in een groot herenhuis woonden, zijn er meerdere slaapkamers vrij. Zo hebben bij ons gelogeerd, helaas de te jong overleden, Evert Dolman, die in het Zuid-Limburgse zijn vrouw Sissy Grika vond. Maar ook Jan Raas en zijn maatje Cees Priem, Henny Kuiper, Harm Ottenbros, Gerard Vianen, enz. logeerden vaak bij mijn ouders! Ja, na verloop van de tijd verwaterde de contacten! Maar toch.....?

Enige jaren later vertrokken mijn 3 broers en ik uit ons ouderlijk huis. Maar toch bleven wielrenners bij mijn ouders logeren! Mond op mond reclame....??

In de periode dat Jan Raas en Cees Priem beroepswielrenners zijn, bleven ze het logeeradres bij mijn ouders trouw. Als ze in Zuid-Limburg de na Tour criteriums fietsen. Of was het uit " Zeeuwse zuinigheid "?

Vaak vertelde mijn vader dat Jan Raas de man was wie bepaalde wie welk wedstrijdje op zijn naam mocht schrijven. Best terecht. Door zijn prestaties, waaronder het naar zijn hand zetten van klassiekers en Tour-etappes, drong Jan zijn torenhoge Nederlandse status af. Ja, meneer Wolfs, wat denkt U! In de wielrennerij geef ik niks weg! Met een stalen gezicht, een paar keer glashard, loog hij tegen mijn vader. Mijn helaas overleden vader, vertrouwde hem, toen niet meer. Na een dubieuze winnaar in een criterium in Zuid- Limburg. En iemand die een keer liegt, liegt vaak sprak mijn vader mij toe!

Een andere Zeeuws wielerfenomeen dat regelmatig zijn eigen waarheid gestalte gaf: Cees Priem. Geruime tijd knecht van Raas. Ongetwijfeld door zijn baas beïnvloed. Na zijn carrière op de fiets manager en ploeg-leider. Priem dacht uitsluitend aan zichzelf. Aan het rinkelen van zijn kassa. Vraag het Gert-Jan Theunisse, Steven Rooks, Johan van der Velde en vele anderen. Ze halen er nu waarschijnlijk hun schouders over op, maar vergeten zijn ze het zeker niet. Zoals ik nooit vergeet dat iemand me ontliet, toen ik hem 25 gulden had geleend. Omdat zijn race fiets stuk was, en de fietsenmaker eraan te pas kwam!

In de jaren'70 was ik met mijn jong gezin op zomervakantie: in Zeeland. We verbleven in het zomerhuis van mijn schoonouders. Het was in die tijd gebruikelijk dat er meer dan 30 na Tour criteriums plaats vonden in heel Nederland. Op een vrijdagavond was ik getuige van de zege van Fred Rempelberg in de Ronde van Wemeldinge. De woonplaats van Cees Priem! Toen ik als amateur, in de Limburgse rondes deelnam, kon Fred geen deuk in een pakje boter fietsen! Ik noemde hem toen, maar ook nu " Fred Frommelberg", omdat hij altijd in de bochten binnendoor stuurden. Waardoor chaos ontstond, met zijn Maastrichtse branie, en zijn verhalen! Was het voer voor de nog zeer jonge journalist Jean Nelissen, die de Limburgse sport kranten, bediende met smeulige verhalen, over zijn Maastrichtse Fred. Fred bleef zijn imago trouw, dat bleek, want hij had daar het halve peloton- te hebben omgekocht. In de aanloop naar de finish kneep bijna iedereen in de remmen. Ik vroeg me, als toeschouwer in onnozelheid " Wat is hier aan de hand ", met die dekselse Fred?

Bij een reünie van TWC-Maastricht in medio'80 jaren, trof ik Fred. Hij was in opspraak geraakt, verdachtmakingen met betrekking tot belastingaffaires (Hij was toen koppelbaas) en chantagezaken. Bij hoog en laag ontkende Fred alles. Thuis in het Brabantse sprak ik het voorval met mijn vrouw. "Jij had geschiedenisleraar moeten worden ", zegt mijn vrouw altijd, zodra ik de tijd van- toen oprakel!

Op ons verblijf in deze zomer in Zeeland vertelde ik haar over mijn persoonlijke ervaringen met Jan Raas, Cees Priem, Cees Bal, Toine van den Bunder, Wim de Waal en Jo de Roo. Mijn vrouw hoorde het geduldig aan en herhaalde " Jij had geschiedenisleraar moeten worden, Harrie".

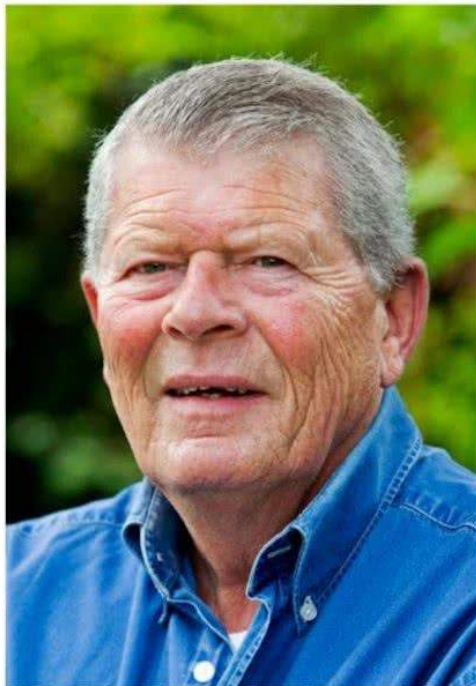
Voor mij betekent de zomer automatisch extra veel lezen. Boeken consumeren! Bij dezen beveel ik u een boek van harte aan!

Cowboy Henk van de legendarische Telegraaf sportjournalist Henk Evenblij.

Met hilarische anekdotes over onder meer Ronald Koeman, Romario en Willem van Hanegem. Ik geniet daar intens van.

Le Loup.

COWBOY HENK

De laatste der Mohikanen

Henk Evenblij

Rabobank

